



Економска криза и лоша приватизација довеле су већину медија у Србији у очајан материјални положај, а судбину малих и локалних медија, који су до сада били у најтежој ситуацији, почеле су да деле чак и телевизије са националном фреквенцијом. Од великих медијских играча доскора су проблем са финансијама имали углавном штампани медији, али, како новац све теже пристиже, криза је закуцала чак и на врата националних телевизија, у чијем се маркетингу обрће и највећи део медијског капитала у Србији.

Недавно је обелодањено да ТВ Пинк има дугове који износе више десетина милиона евра, док се ТВ Б92 променом власничке структуре спасла од банкрота. Започети штрајк открио је и велике проблеме на нашминканој Телевизији Авала, која својим радницима дугује већ пет плата. Сви запослени на тој телевизији, осим управе, обуставили су рад, а како су штрајкачи саопштили, ниједан ранији договор са власницима о исплати зарада није испоштован, иако удео у ТВ Авала, поред аустријског фонда Гринберг инвест, имају и Данко Ђунић и Жељко Митровић, једни од најбогатијих људи у Србији.

Вишемесечно кашњење зарада, ароганција и игнорисање власника постали су тако сурова реалност и на овој телевизији са националном фреквенцијом, упркос томе што је, како је саопштио њен маркетинг, она остварила најбоље пословне резултате од оснивања. Дobar пословни резултат ипак није омогућио редовне зараде запосленима и покривање великих дуговања направљених претходних година, што заправо сведочи да ова станица од самог почетка свог рада није успела да послује с профитом, и да оправда добијање националне фреквенције.

ТВ Авала није једина већа телевизија која се после добијања дозволе за емитовање програма од РРА показала неуспешном, а од телевизија које су 2006. добиле ободобрење за рад, угашене су и суботичка Супер ТВ, која је имала регионалну фреквенцију, као и ТВ Ентер са дозволом емитовања на територији Београда.

Додела фреквенције ТВ Б92, ТВ Пинку, ТВ Авали, ТВ Фоксу, и ТВ Кошави/Хепи ТВ изазвала је бројне критике, пошто су тада прескочене неке станице са успостављеном инфраструктуром и репутацијом у корист медијских кућа слабијег квалитета, или оних које тад нису постојале. Многи су тада сматрали да је реч о непоштеној игри, а према

Сиви дани на "Авали"

Пише: Александар Костић
понедељак, 26 децембар 2011 11:12

неким незваничним коментарима, главни критеријум доделе није био јавни интерес, већ затварање БК ТВ и спречавање доласка немачког РТЛ-а. Начин давања дозвола критикован је и у извештају направљеном за потребе ОЕБС-а, у коме је саопштено да је цео процес обележен суштинским недостацима и намерним непоштовањем закона. Ипак, као што се то често дешава у Србији, након краткотрајне галаме ствари су се стишале, док су телевизије несметано наставиле емитовање програма, али, како се сада открива, углавном неуспешно.

Када је расписиван конкурс, РРА је превидела да један од кључних услова да би се уопште конкурисало за добијање националне фреквенције јесте економска самоодрживост медија, што се у овим условима чак и за велике телевизије показало као готово немогућ задатак. Да би опстале, телевизије су бесомучно кршиле Закон о оглашавању, и према подацима саме РРА, у октобру ове године тај закон је на поменутих станицама прекршен 114 пута, док је у октобру прошле године направљено чак 1099 прекршаја. Тржиште Србије је у ствари недовољно развијено за чак пет телевизија са националном фреквенцијом уз РТС, али рачуне за политичке и економске комбинације РРА и медијских тајкуна сада плаћају само новинари.